

Titel: Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Citation: "Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.", i 1916: Lov. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e3601/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 130.

Nr. 90.

11de
April

Enhver Sagfører er berettiget til at have en autoriseret Fuldmægtig, der skal være en uberygtet Person, som har underkastet sig i det mindste den juridiske Fællesprøve eller den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Højesteretssagførere af Højesterets Formand, for Fuldmægtige hos Landsretssagførere af Formanden i vedkommende Landsret, for Fuldmægtige hos de Sagførere ved Underret, der har Kontor i København, af Formanden i Københavns Byret og for Fuldmægtige hos andre Sagførere ved Underret af Dommeren i den Retskreds, i hvilken vedkommende Sagfører har Kontor. De autoriserede Fuldmægtige skal, saa længe de vil benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Retskreds, hvor deres Principal har Kontor.

Kapitel 13.

Sagføreres Rettigheder og Pligter.

§ 131.

Sagførerne er paa den Maade og med de Begrænsninger som i denne Lov bestemt eneberettigede til at udføre Retssager for andre. En Bemyndigelse til i eget Navn at indtale en Fordring eller anden Rettighed („Mandatarfuldmagt“) kan ikke give den, hvem Bemyndigelsen er givet, Ret til selv at møde i Sagen, naar han ikke vilde være berettiget til at give Møde som Sagfører for vedkommende Domstol i den paagældende Sag.

Indgreb i Sagførernes Eneret, derunder indbefattet, at nogen uberettiget offentlig betegner sig som Sagfører, anses med Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilken Straf, naar Forseelsen er sket gennem Proformaretsbandler, ved hvilke det er givet Udseende af, at vedkommende optræder som Transporthaver, kan stige til 500 Kr. Overenskomster om, at Transportgiveren skal betale Bøden, er ugyldige, og det i Tilfælde af saadant Proformaværk tilsagte Vederlag for Udførelse af Sager kan ikke søges betalt samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.

§ 132.

Ingen Sagfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retssag.

§ 133.

Sagførere er pligtige med Flid og Troskab at udføre de dem betroede Forretninger. De er pligtige at fremme de dem betroede Retssager med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader. De maa som en Følge heraf ikke forhale Sagerne ved unødvendige Udsættelser, grundløse Formalitetsindsigelsers eller andre Udflugter. De skal afholde sig fra usømmelig Tale og Skrivemaade for Retten og efterkomme de Paalæg, som særlig gives dem af Retten i Medfør af denne Lov.

§ 134.

Ingen Sagfører maa kræve højere Betaling, end der skønnes billigt, for den Bistand og Tjeneste, han i saadan Egenskab yder ved Udførelse af Retssager.

For øvrigt er det ikke forbudt at betinge sig højere Betaling for det Tilfælde, Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Nr. 90. at Sagen vindes, end for det Tilfælde, at den helt eller for en Del tabs, lige saa lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Genstand.
 11de April. Overenskomster om Betaling, der aabenbart foruretter en af Parterne, er ugyldige.

§ 135.

Enhver Sagfører, der er antaget til Udførelse af beneficerede Sager, jfr. § 331. er pligtig til for ubemidlede, der henvises til ham, at affatte Besværinger til Øvrighedsmyndigheder og Ansøgning om fri Proces, endvidere til at affatte Forligsindkaldelser og Stærninger i borgerlige Sager, som vedkommende ønsker at anlægge ved den Ret, for hvilken Sagføreren er antaget, for saa vidt der ikke er Adgang til at opnaa Rettens Bistand efter § 425, 1ste Stykke. Saadanne Henvisninger foretages af Politimesteren, som skønner over de paagældendes Uformuenhed og ingttager, at Henvisningerne fordeles ligelig mellem de paagældende Sagførere. — Disse Bestemmelser gælder dog indtil videre ikke for de Sagførere, der har Kontor i København eller paa Frederiksberg; men Bestemmelserne kan af Justitsministeriet, naar Omstændighederne maatte tale derfor, med fornøden Tillempe udvides til ogsaa at omfatte dem.

Paa de aarlige Finanslove bevilges det fornødne Beløb til Vederlag til de paagældende Sagførere for deres heromhandlede Virksomhed. De nærmere Regler for Fastsættelsen og Udbetalingen af disse Vederlag gives af Justitsministeren.

§ 136.

Sagførere, som overtræder de i nærværende Lov givne Forskrifter eller i øvrigt forser sig i deres Virksomhed som Sagførere, anses med de i Straffelovens § 144 omhandlede Straffe.

Naar den Straf, som skal paalægges en Sagfører, ikke er højere end Bøder, og ingen særlig Bevisførelse udfordres for at oplyse det straffbare Forhold, kan Straffen paalægges under den Sag, med Hensyn til hvilken Forførelsen er begaaet, enten ved en særskilt Kendelse eller ved den endelige Dom.

Kapitel 14.

Ophør af Retten til Sagførervirksomhed.

§ 137.

Naar en Sagfører ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening værende Handling, skal Retten til at udøve Sagførervirksomhed ved samme Dom frakendes ham.

Har en Sagfører gjort sig skyldig i det i Straffelovens § 253 omhandlede Forhold, bliver, selv om i øvrigt andet Strafansvar mod ham i Medfør af samme Lovs § 254 maatte bortfalde, Retten til Sagførervirksomhed ved Dom at frakende ham for en bestemt angiven Tid eller for bestandig under den mod ham anlagte Straffesag, eller, hvis en saadan ikke maatte være anlagt, da under en særlig i dette Øjemed ifølge Justitsministerens Bestemmelse mod ham rejst Straffesag.

Naar Dom til Fortabelse af Ret til Sagførervirksomhed er overgaaet en Sagfører, kan han ikke, selv om han paaanker saadan Dom, fortsætte sin Virksomhed, før han ved endelig Dom har faaet sin Dom forandret.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.